

Sygn. akt VIII U 1098/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 17 maja 2016 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. S. prawo do emerytury od 1 maja 2016 roku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt VIII U 1098/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 maja 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu J. S. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy podał, że ubezpieczony nie udokumentował 15 lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 31 grudnia 1998 roku.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu podniósł, że w okresie od 22 września 1979 roku wykonywał pracę w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania i podtrzymał dotychczasowe stanowisko. ZUS wskazał, że ubezpieczony wykazał 9 lat, 3 miesiące i 14 dni okresów pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. urodził się (...). Ubezpieczony nie jest członkiem OFE. Wniosek o emeryturę złożył 25 kwietnia 2016 roku.

Na dzień 31 grudnia 1998 roku ubezpieczony legitymował się stażem ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych – okoliczność niesporna.

Ubezpieczony w okresie od 26 marca 1979 roku do 15 czerwca 1994 roku był zatrudniony w Kopalni (...). Zajmował stanowiska:

- od 26 marca 1979 roku do 31 grudnia 1979 roku – ślusarz na powierzchni,
- od 1 stycznia 1980 roku do 31 grudnia 1986 roku – ślusarz remontowy na powierzchni,
- od 1 stycznia 1987 roku do 31 grudnia 1990 roku – operator sprzętu na powierzchni,
- od 1 stycznia 1991 roku do 15 czerwca 1994 roku – operator dźwigu na powierzchni.

W świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych z 7 maja 2002 roku pracodawca podał, że prace w warunkach szczególnych wykonywał :

- od 1 stycznia 1987 roku do 31 grudnia 1990 roku – jako operator sprzętu na powierzchni,
- od 1 stycznia 1991 roku do 15 czerwca 1994 roku – jako operator dźwigu na powierzchni.

Prace te zaliczył do prac wymienionych w wykazie A, dział VIII, poz. 1, pkt 2 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do rozporządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983 roku w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Organ rentowy ustalając staż pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych uwzględnił okres od 1 stycznia 1991 roku do 15 czerwca 1994 roku – zatrudnienie na stanowisku operator dźwigu na powierzchni.

Z umowy o pracę z dnia 21 marca 1979 roku wynika, że ubezpieczony został zatrudniony na stanowisku operatora dźwigu i powierzono mu obowiązki kierowcy, operatora dźwigu. J. S. ukończył kurs maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych w specjalności żurawie samojezdne kołowe 22 września 1979 roku. Do ukończenia kursu ubezpieczony wykonywał pracę pomocnika operatora żurawia. W tym czasie nie operował dźwigiem tylko wykonywał czynności hakowego tj. zapinał materiały na hak dźwigu. Po ukończeniu kursu od 22 września 1979 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy operatora dźwigu samojezdnego kołowego typu T., L., P.. Praca ta polegała na rozładowywaniu wagonów kolejowych i samochodów oraz ich załadowywaniu. Rozładowywał drewno, szyny, liny, kable, bębny oraz załadowywał je na wagoniki spuszczone szybem pod ziemię. Praca była wykonywana na terenie KWK (...) i szybów peryferyjnych (...) i (...). W latach 1983-1985 ubezpieczony był delegowany także do K. gdzie pracował przy budowie ośrodka wypoczynkowego. Tam ubezpieczony jako kierowca operator dźwigu brał udział w budowie wyciągów narciarskich i basenu. W takim charakterze był także delegowany do budowy szpitala w B.. Zadaniem ubezpieczonego było podawanie materiałów do budowy stropów. Niezależnie od nazwy stanowiska pracy ubezpieczony wykonywał opisaną wyżej pracę od 22 września 1979 roku do końca zatrudnienia w KWK (...) i później w (...) Sp. z o.o. w G., która przejęła wykonywanie prac załadunkowych i wyladunkowych w kopalni.

Razem z nim pracowała A. W. – planistka oddziałowa, M. D. (1) – sztygar oddziału transportu, A. D. – operator żurawia wieżowego, a następnie pracownik dozoru i K. D. – pracownik fizyczny powierzchni, sztygar i kierownik oddziału.

Praca była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów : akt organu rentowego, zeznań świadków A. W. / karta 24/, M. D. (2) / karta 24-25/, A. D. / karta 25/, K. D. / karta 25-26/, K. M. / karta 26/, przesłuchania stron / karta 26-27/, zaświadczenia o ukończeniu kursu maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych / karta 3/, akt osobowych. Sąd w całości oparł się na dowodach zgromadzonych w aktach organu rentowego i aktach osobowych. Oparł się Sąd na zeznaniach świadków i przesłuchaniu stron. Dowody te tworzyły całość.

Sąd zważył co następuje: odwołanie było zasadne.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2015r., poz. 748) w zw. z § 4 ust.1 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 ze zm.) prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku , który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31 grudnia 1998 roku 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A wykonywanej stale i pełnym wymiarze czasu pracy,
- nie przystąpił do OFE albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa.

W niniejszej sprawie spornym było czy J. S. przepracował co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach.

W stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) Wykazie A, Dział V, poz.3 wymienione są prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych. Postępowanie dowodowe wykazało, że z całą pewnością w okresie od 22 września 1979 roku do 31 grudnia 1990 roku ubezpieczony wykonywał taką pracę. Nie budzi wątpliwości, że ubezpieczony legitymuje się okresem ponad 15 lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 31 grudnia 1998 roku łącznie z okresem uwzględnionym przez ZUS.

Spełnianie pozostałych warunków nie było sporne.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję odmawiającą prawa do emerytury i przyznał ubezpieczonemu emeryturę od ukończenia 60 lat.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek